

Forfatter: Hansteen, Christopher

Titel: BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Hansteen, Christopher (1844-11-08)

Citation: Hansteen, Christopher: "BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Hansteen, Christopher (1844-11-08)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 542. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000150.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Hansteen, Christopher, *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*,

Til Samme.

Christiania den 8de November 1844.

Kjære Ven!

De har i kort Tid sendt mig tre høist forskjellige Arbeider, som ligemeget vidne om Deres alsidige Udvikling og om Deres usvækkede Aandskraft: Talen i Efterslægtsselskabet, s. 543 Foredraget i Naturforskernes Møde og den første Deel af Deres physiske Lærebog. Af de to første Arbeider, saavel som af Deres Tale ved Vidensk. Selskabs Secularfest, seer jeg, hvad jeg tildeels allerede vidste, at De ved bestandig Reflexion over alle Livsforhold, saavel som over Naturen, har dannet Dem en complet systematisk Verdensanskuelse, som giver Dem en Rigdom af Stof til at kunne udtale Dem, og sige noget Nyt eller Interessant i enhver Retning og ved enhver Leilighed, I Talen om Forholdet imellem Unge og Gamle har jeg fundet saa meget skrevet lige ud af mit eget Hjerte, andre tildeels for mig nye Bemærkninger, som have glædet mig, overalt en venlig, mild Aand. I Foredraget over Forholdet imellem Tænkningens og Indbildningskraftens Naturopfatning seer jeg, at De S. 14—17 har tænkt paa den urimelige poetisk-theologiske Paastand i Urania for 1844, at Mennesket absolut er Skabningens Ypperste, og at alle andre Kloder i Universet enten ere ubeboede af fornuftige Skabninger, eller i modsat Tilfælde af Facsimiler af vor Slægt. Ved at anmelde Heibergs Urania i et herværende Blad har jeg berørt samme Paastand, men af Varsomhed ei kunnet forfølge den saa langt, som De i et videnskabeligt Foredrag kunde, I den Anledning vil jeg obiter bemærke, at vor elskværdige Veninde Josephine Bidoulac, fra hvcm indlagte Skrivelse er, for et Par Aftener siden, da hun bragte Brevet, yttrede nogen Utilfredshed med følgende Sted S. 15: „og ikke førend i den sidste Omvæltning eller bedre Omdannelse fremkom Menneskeslægten, hvis Egoisme det vist vilde være altfor farligt at saare, ved at yttre nogen Formodning om, at den atter eengang skulde gjøre Plads for en fuldkomnere Slægt“. Hun havde nær villet tage Brevet tilbage og omskrive det, for at berøre denne Gjenstand; men hendes Tid er saa stærkt besat, at det faldt bort. s. 544 Jeg fattede ikke ret, hvad det var, der stødte hende; jeg troer Ordet „Egoisme“. Jeg har selv et Par Gange for flere Aar siden yttret den samme Tanke til Andre, og seer deri intet Andet, end en ganske plausibel Mulighed.

Ved at omtale I. B. kan jeg ikke forlade denne interessante Personlighed uden at dvæle noget længer ved hende. Hun har tiltrukket sig den almindelige Opmærksomhed og Interesse her i Christiania. En stor Deel ville undervises af hende. Alle ville underholdes af hende. Alle beile til hendes Venskab og søge Raad og Trøst hos hende.

Vi ville høilig savne hende, naar Fædrenelandet kalder hende tilbage.

Og nu maajeg slutte med Bøn om en venlig Hilsen til Deres Kone samt Prof. Scharlings Familie og med de bedste Ønsker for Deres Alles Vel fra Deres bestandig hengivne

Chr. Hansteen.